

До зустрічі керівників
братніх партій і урядів
держав - учасниць
Варшавського Договору

У відповідності з домовленістю
на початку грудня ц. р. в Берліні
відбудеться зустріч керівників
братніх партій і урядів держав -
учасниць Варшавського Договору.

ПІВСТОЛІТТЯ ПО ЛЕНІНСЬКОМУ ШЛЯХУ

ЄРЕВАН. (ТАРС). 29 листопада тут відбулось урочисте засідання, присвячене 50-річчю Вірменської РСР і Комуністичної партії Вірменії.

З доповіддю «50 років Вірменської Радянської Соціалістичної Республіки і Комуністичної партії Вірменії» виступив перший секретар ЦК КП Вірменії А. Є. Кочинян.

З великою промовою на урочистому засіданні виступив Генеральний секретар ЦК КРСР Л. І. Брежнєв. Промова товариша Брежнєва була вислухана з великою увагою і не раз переривалась бурхливими оплесками.

У залі знову вибухнула овація, коли товариш Л. І. Брежнєв оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Вірменської РСР орденом Жовтневої Революції і прикріпив до прапора республіки високу нагороду.

Товариш Л. І. Брежнєв передав президії урочистого засідання текст привітання республіки від Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР.

З величезним піднесенням присутні прийняли вітальний лист Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР.

Торжества, присвячені ювілею республіки, ще раз показали монолітну згуртованість трудящих Вірменії навколо Комуністичної партії Радянського Союзу та її ленінського Центрального Комітету.

ГЕРОЇЧНЕ МИНУЛЕ, СВІТЛЕ СУЧАСНЕ

Вірменський Радянський Соціалістичний Республіки і Комуністичний партії Вірменії — 50 років. З Великим Жовтнем, з ім'ям Леніна нерозривно зв'язана перемога Радянської влади на вірменській землі.

Віддати данину любові й поваги творцю Комуністичної партії, засновникові Радянської соціалістичної держави зібрались 28 листопада на площі імені В. І. Леніна в Єревані тисячі трудящих столиці республіки. Сюди до пам'ятника В. І. Леніну прийшли товариші Л. І. Брежнєв, П. Ю. Шелест, В. В. Гришин, Д. А. Кунаєв, П. М. Машеров, В. П. Мжаванадзе, Ш. Р. Рашидов, перший секретар ЦК Компартії Вірменії тов. А. Є. Кочинян, Голова Президії Верховної Ради Вірменської РСР тов. Н. Х. Арутюнян, Голова Ради

Міністрів республіки тов. Б. А. Мурадян, До пам'ятника В. І. Леніну було покладено вінки.

Вінок від ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР поклали Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєв.

Були покладені вінки від ЦК КП Вірменії, Верховної Ради і Ради Міністрів республіки, від делегацій союзних республік.

Потім тов. Л. І. Брежнєв зустрівся з робітниками Єреванського ордена Трудового Червоного Прапора хімічного комбінату імені Кірова.

М. КОЛЕСОВ,
М. БАРАТЯНЦЬ.
(Спец. кор. ТАРС).

Єреван, 28 листопада.

ВЕЛИКИЙ ПРОЛЕТАРСЬКИЙ МИСЛИТЕЛЬ І РЕВОЛЮЦІОНЕР

У Москві в Колонному залі Будинку Сілок 27 листопада відбулись урочисті збори, присвячені 150-річчю з дня народження Фрідріха Енгельса.

У президії були товариші А. П. Киріленко, М. А. Суслов, П. Н. Демічев, І. В. Капітонов, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, голова Центральної ревізійної комісії КПРС Г. Ф. Сизов, ветерани революційного руху Ф. М. Петров і Л. О. Фотієва, члени ЦК КПРС і кандидати в члени ЦК КПРС, найвідоміші радян-

ські вчені, передовики підприємств, представники партійних і радянських організацій, Збройних Сил СРСР.

Збори відкрив секретар ММК КПРС В. Я. Павлов. Було виконано Державний гімн СРСР. З доповіддю «Фрідріх Енгельс — великий пролетарський мислитель і революціонер» виступив член ЦК КПРС, директор Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, академік П. М. Федосєєв.

(ТАРС).

СЛАВНИЙ СОРАТНИК К. МАРКСА

КІЇВ. (ТАС). Трудящі України разом з усім радянським народом широко й урочисто відзначають 150-річчя з дня народження видатного теоретика марксизму і великого революціонера Фрідріха Енгельса.

27 листопада в Жовтневому паладі культури столиці республіки відбулись урочисті збори представників партійних, радянських, громадських організацій і Радянської Армії, присвячені 150-річчю з дня народження друга і соратника Карла Маркса.

У президії зборів — кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР В. В. Шербицький, члени Політбюро ЦК КП України — другий секретар ЦК КП України І. Ф. Лутак, секретарі ЦК КП України В. І. Дрозденко, О. А. Титаренко, перші заступники Голови Ради Міністрів УРСР Н. Т. Кальченко, М. О. Соболев, кандидати в члени Політбюро ЦК КП України — секретарі ЦК КП України

М. М. Борисенко, Ф. Д. Овчаренко, голова Укрпрофради В. К. Кадименко, голова партійної комісії при ЦК КП України І. С. Грушевський, члени Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, члени бюро Київських обкомів і міськкомів партії, члени виконкомів обласної міської Рад депутатів трудящих, старі комуністи, передовики і новатори виробництва, представники інтелігенції, воїни Радянської Армії.

Присутні одностайно обрали почесну президію в складі Політбюро лєнінського Центрального Комітету КПРС.

З доповіддю про 150-річчя з дня народження Ф. Енгельса виступив директор Інституту історії партії ЦК КП України — філіалу Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, доктор філософських наук, професор І. Д. Назаренко.

* * *

КІРОВОГРАД. 27 листопада. Приміщення обласної філармонії. У глибокій сцені — великий портрет Фрідріха Енгельса. На урочисті збори, присвячені 150-річчю з дня народження великого вченого і вождя світового пролетаріату, зібрались сотні представників партійних, радянських і громадських організацій Кіровограда.

Перший секретар Кіровоградського міськкому партії І. П. Валайський оголосив урочисті збори відкритими.

У залі звучать гімни Радянського Союзу і Української РСР.

Збори одностайно обирають почесну президію у складі Політбюро ЦК КПРС.

З доповіддю «Фрідріх Енгельс — великий мислитель, теоретик, революціонер» виступив Ф. К. Беязов, завідувач кафедри історії КПРС і філософії, доцент Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

Одностайно схвалюються тексти вітальних листів на адресу ЦК КПРС і ЦК КП України.

В актовому залі Кіровоградської середньої школи № 11 зібрались піонери, комсомольці, вчителі на вечір інтернаціональної дружби. В гостях — хлопці з братньої Болгарії, які навчаються в ШВЛП. Звучать вірші про братерство, дружбу, йде розмова про взаємозв'язки трудящих Кіровоградщини та Толбукінського округу. А курсанти розповіли про свій край. Потім вони відвідали місцевий краєзнавчий музей, ознайомились з діяльністю інтернаціонального клубу.

На фото: болгарські друзі в Кіровоградській СШ № 11.

Фото М. Тернавського.

ФІЛОСОФІЯ ВІДДАЧІ

● СВОЇМИ ДУМКАМИ ДІЛІТЬСЯ ГОЛОВА РАДИ МОЛОДИХ СПЕЦІАЛІСТІВ МІСТА ОЛЕКСАНДРІЇ, КАНДИДАТ ТЕХНІЧНИХ НАУК І. ШУЛЯК.

ДВАДЦЯТИЙ вік увійде в історію не лише як атомний. З таким же правом його можна назвати і віком небаченого злету інженерної мислі. На очах одного покоління людство зробило крок від перших супутників до першого місяцехода. Перед дійсністю відступає найдивовижніша фантазія. Людство у своєму прогресі наближає добу, коли до рівня інженерної освіти підніметься і робітник, і землероб.

Молодь до 30 років сьогодні — це майже половина трударів, зайнятих в народному господарстві нашої країни. Особливе місце займають тут молоді спеціалісти — люди з дипломами вищих і середніх спеціальних учбових закладів. Саме на їх

плечі лягають завдання технічного прогресу і досконалення соціалістичного виробництва, що базуються на науковій організації праці. Тому й виникла потреба організувати молодих спеціалістів, об'єднати їх знання, спрямувати на пошук.

В Олександрії зараз працює близько 250 молодих спеціалістів. На підприємствах, де їх за десять, створені ради молодих спеціалістів. Таких рад на сьогоднішній день вже 14. Досвід їх роботи протягом кількох років підказав вищу форму організації молодих інженерів і техніків — міської ради молодих спеціалістів при міськомі комсомолу. Зліт молодих спеціалістів, що відбувся 21 березня цього року, і проголосив та-

ку раду. Перед обранцями її відкривались широкі права: спрямовувати роботу рад молодих спеціалістів на підприємствах, допомагати їм практично, залучати до підготовки науково-технічних конференцій, виставок, читання популярних лекцій. Враховували і потяг молодих інженерів і техніків до знань. Рада допомагає їм при вступі до аспірантури без відриву від виробництва, публікації статей і доповідей.

Зразком організації молодих спеціалістів можна назвати раду на Олександрійському електромеханічному заводі. Тут є план роботи на рік і кожен квартал. В плани входять теми індивідуальних і колективних виробничо-технічних завдань. Добір тем враховує вимоги заводу в розв'язанні вузьких місць в технології. Вирішення цих завдань — це і ріст продуктивності праці, і економія матеріалів. Врешті — це економічний ефект, виражений в надпланових одиницях електрообладнання.

При раді молодих спеціалістів заводу створені лекторські групи. Члени цих технічних груп часто виступають з цікавими лекціями, запрошують в гості до заводчан лекторів з товариства «Знання». З молодими спеціалістами проводяться за-

яття на економічні і технічні теми. При раді працює консультпункт для механіків і електриків.

Члени ради, як правило, працюють з молоддю. І тут на допомогу приходить комітет комсомолу. Велика допомога раді відчувається і в великому, і в малому, адже інтерес — спільний.

Без перебільшення можна сказати, що молоді спеціалісти — це активні пропагандисти технічних нововведень, наукової організації праці, раціоналізації і винахідництва. Ось кілька фактів з заводу підйомно-транспортного обладнання. За 1968—1969 роки (період підвищення підсумків) 98 рацпропозицій подали молоді спеціалісти. 93 з них запровадили у виробництво. Економічний ефект цих нововведень дав не багато і не мало: 34 тисячі карбованців. Зараз ведуться підрахунки пропозицій за 1969 — 1970 роки.

Для тих, хто сьогодні ще вчиться у вузів і технікумах, група молодих спеціалістів заводу регулярно проводить консультації. І якість їх — високої кваліфікації. Адже молоді ітерспівці самі підвищують свої технічні знання.

В минулому році 14 молодих спеціалістів закінчили курси

підвищення економічних знань за новою системою планування та економічного стимулювання. Двоє одержали посвідчення вищих Всесоюзних заочних курсів по стандартизації і якості. В центральному інституті підвищення кваліфікації керівників працівників і спеціалістів народного господарства зараз заочно вчать 7 молодих спеціалістів.

Розповідь про молодих спеціалістів міста доповнює сьогоднішній день. Зараз майже всі провідні підприємства виконали достроково п'ятирічний план. В цьому є заслуга й молодих інженерів і техніків. Це вони зуміли організувати й повести за собою хлопців і дівчат цехів, дільниць, розрізів.

Ради молодих спеціалістів — нова форма діяльності молодих інженерів і техніків, найбільш повно розкриває їх творчу обдарованість і ентузіазм. Тому не можна виправдати керівництво і комсомольські організації тих підприємств, де ще не створені такі ради, або на них не звертають уваги. Цим нагочисяться збитки і підприємству, і всьому народному господарству. Діяльність рад повинна зайняти на виробництві одне з важливих місць, яке б відповідало величезному творчому потенціалу радянського молодого спеціаліста.

НА СТІЛ НАРОДНОГО ДОСТАТКУ

Кожний день, наближає нас до відкриття XXIV з'їзду Комуністичної партії України і XXIV з'їзду КПРС. Зрозуміло, що наша молодь, як і всі радянські люди, проявляє великий інтерес до підсумків п'ятиріччя, до результатів виконання Директиви XXIII з'їзду партії. Наш кореспондент зустрівся з начальником обласного управління сільськогосподарства Василем Семеновичем КЛЮЄМ і задав йому кілька питань.

— Василь Семенович, розкажіть, будь ласка, про основні результати розвитку рослинництва в нашій області за п'ятиріччя, яке ось-ось завершиться.

В. С. Ключ: — Спершу нагадаю про завдання, які ставились перед працівниками сільськогосподарства Кіровоградщини у відповідності з Директивою XXIII з'їзду КПРС. Нам потрібно було довести валовий збір зерна у 1970 році

до 2 мільйонів 376 тисяч тонн, а тому числі озимої пшениці — 1 мільйон 374 тисячі тонн. Урожайність зернових культур передбачалося збільшити з 21,4 центнера з гектара у 1965 році до 26,8 центнера у 1970 році.

З цим відповідальним завданням наші хлібороби впоралися з честю. За роки п'ятиріччя вони значно збільшили врожайність і валові збори сільськогосподарських культур. Середньорічний врожай зернових, наприклад, за 1966—1970 роки становив 24,1 центнера з гектара, на 3,4 центнера більше середньорічного врожаю в попередній п'ятирічці.

Середньорічна врожайність озимої пшениці за цей час

зросла на сім центнерів з гектара, соняшника — на 2,2 центнера, цукрових буряків — на 32 центнери з гектара. Збільшились валові збори й інших сільськогосподарських культур.

Трудівники села багато працювали над тим, щоб в 1970, ювілейному лєнінському році, завершальному році п'ятиріччя, виростити високий урожай зернових і технічних культур. Урожай зернових (без кукурудзи) становить 27,1 центнера з гектара (тобто більше ніж планувалося на цей рік), в тому числі озимої пшениці — 27,3 центнера, ячменю — 29,6, гороху, — 22,4 центнера.

В цілому план по збору зерна в області виконано. Цього досягнуто завдяки піднесенню культури землеробства, впровадженню нових, більш високотроїкових сортів, введенню і освоєнню правильних сівозмінь, удосконаленню структури посівних площ. Велике значення має механізація та електрифікація сільськогосподарського виробництва. За час, що минув після XXIII з'їзду КПРС, значно обновилися машинно-тракторний парк колгоспів і радгоспів. Кількість тракторів за цей час зросла на 1883 одиниці, комбайнів — на 1580 штук, збільшилась кількість електродвигунів та іншої техніки.

Ми щороку повинні підвищувати державі велику кількість зерна. Щоб забезпечити вико-

нання державних замовлень і внутрігосподарських потреб у зерні, нам треба досягти високого рівня щорічного його виробництва, невпинно збільшувати врожайність сільськогосподарських культур.

— А які завдання, Василю Семеновичу, стоять перед тваринниками області?

В. С. Ключ: — В нашій області створено 28 спеціалізованих господарств по виробництву яловичини і 38 — по виробництву свинини. Завдяки впровадженню прогресивної технології відгодівлі худоби значно підвищилась вгодованість тварин. В результаті помітно збільшилось виробництво м'яса, поліпшилась якість тваринницької продукції. Здійснені в галузі тваринництва заходи дають можливість області виконати п'ятирічний план виробництва м'яса на 105, яєць і вовни — на 104 проценти.

А ось з виконанням завдань по продажу молока створюється велике напруження. В ході підготовки до XXIV з'їзду КПРС треба добитись різкого підвищення надоїв молока у кожному господарстві області.

На наступну п'ятирічку передбачаються високі темпи зростання виробництва й заготівель продуктів тваринництва.

Так, в 1971 році нам належить продати державі велику кількість м'яса, молока, яєць, вовни. Порівняно з 1971 роком продаж продукції тваринництва в 1975 році зростає на десятки

тонн м'яса, молока, десятки мільйонів штук яєць тощо.

Забезпечити такі високі темпи зростання виробництва й заготівель продуктів тваринництва буде не легко, звичайно. Для цього треба вирішити такі тісно пов'язані між собою проблеми: безумовне виконання планів вихідного поголів'я худоби, постійне підвищення її продуктивності, розширення і поліпшення кормової бази.

Всі плани по розвитку сільськогосподарства нашої області, про які я говорив, витікають з рішень липневих (1970 р.) Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України, які головним

завданням в галузі сільськогосподарства поставили значне збільшення виробництва продуктів землеробства і тваринництва з метою кращого задоволення зростаючих потреб населення в продуктах харчування, а промисловості — в сировині. Безсумнівно, завдання ці будуть виконані. Гарантією тому — організаційно-політичні і економічні заходи, яких живе наша партія, висока трудова активність працівників колгоспів і радгоспів, які прагнуть гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС і XXIV з'їзд КП України. І, безумовно, ентузіазм, запал сільської молоді, яка з вогнем трудиться на наших ланах і фермах.

Про ровесників сьогодення

● Більше 70 робіт представлено на виставці самодіяльних художників Кіровоградського обласного профтехучилища № 9. Головний герой творів учнів — їх ровесник. Привертають увагу також малюнки пейзажного плану, графічні ескізи. А на виставках — портрет В. І. Леніна. На виставці також експонуються роботи різьбарів по дереву.

На рахунок секретаря комсомольської організації апарату цеху Олександрівського електромеханічного заводу Геннадія Захарченка (другий зліва) дві раціоналізаторські пропозиції. У роботі йому допомагають друзі Леонід Бартеєв (перший зліва) та Володимир Камілін.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

СИГНАЛ ГРОМАДСЬКОЇ ТРИВОГИ

В ОДНОМУ з пеків Кіровоградського меблевого комбінату виготовляють шахові столики. Цю нехитру річ (розграфлена на клітинні дощечка поставлена на чотири палички-ніжки) тутешні майстри ухитряються випускати суцільним браком. Мабуть, це нелегко робити, але, виявляється, можливо.

У фірмовому меблевому магазині № 4, що на території міського ринку, ті столики продаються.

Продавщиця Валентина Оленська, коли я виявив бажання придбати такого столика, зробила широкий жест:

— Прошу, беріть, будь ласка! — і вказала на один, що був зібраний.

Торкнув я його — він, мов пек з підбитою ногою, жакливо закульгав. Спробував відкрити ящик для фігур, — марно!

— Може б, допомогли? — звертаюся до вантажників магазину Шерченка та Штельмаха, що незворушно спостерігали за моїми стараннями.

— Відкривайте вже самі — не хочемо ризикувати... — переглянувшись вони між собою.

Смикнув я ще раз —

„БЕРІТЬ, БУДЬ ЛАСКА“

щось тріснуло. «Еге, — меткую собі, це лопнуло: поламаю, тоді хоч не-хоч муситиму купляти».

Правда: вантажники охоче дають поради: — Ножа маєте? — допитуються вони в покупця. — Отут стружіть. Та сміливіше, на половинну планку можна зганяти...

Столяр магазину (є такий), похмуро спостерігаючи за нашими невмілими діями, тільки не скаже: «Гоні, чоловіче, на мотори, — брак вмінь буде ліквідований».

Коли, нарешті, столик був зібраний, він шкандибав так само, як і перший. На ящику для шахових фігур була розколина. По «живому». (З решти шести — жодного не було без ганджу).

— А я ці кульгаві столики з свого магазину повернув на комбінат, — каже завідувач меблевим магазином № 2 І. О. Петренко.

Кожен виріб цього підприємства має своє, з дозволу сказати, лице. Нагнутих дитячих сілених трапляються наклеєні фанерні латки. А напівміські стільці, вартість дев'ять карбованців вісімдесят копійок за штуку, мають властивість розсипатися на складові частини ще до того, як на них сідають.

Дивлячись на цей умікальний брак, запитуєш себе:

— Чи є на Кіровоградському меблевому комбінаті відділ технічного контролю? Якщо є, то для чого він існує?

М. ГАННИЧ.
м. Кіровоград.

Наукову відповідь про походження і суть моралі вперше в історії людства дали К. Маркс і Ф. Енгельс. Вони засудили різні ідеалістичні вчення про так звані «вічні» і «незмінні» моральні норми і принципи. За Марксом і Енгельсом мораль відбиває умови матеріального життя суспільства. Із зміною останніх змінюється і зміст моралі.

В. І. Ленін в нових історичних умовах творчо розвинув вчення К. Маркса і Ф. Енгельса взагалі, про мораль зокрема. Він розвинув положення марксизму про класово-історичний характер моралі, довів, що в класовому суспільстві мораль не може бути надкласовою. Надкласова мораль є вигадкою експлуататорів, засобом задурманення народних мас. В. І. Ленін вказував на нерозумний зв'язок буржуазної моралі з релігією, попівщиною. Заслуга В. І. Леніна полягає і в тому, що він засудив спроби деяких буржуазних теоретиків відкинути і ревизувати марксистське вчення про суть, зміст і походження моралі, про її роль в суспільному житті. Шлях до пер-

моги він бачив не в проповідях тієї чи іншої моралі, а в класовій боротьбі.

В історичній промові на III з'їзді РКСМ В. І. Ленін рішуче заявляв, що комуністи не запе-

речують мораль, як це думають буржуазні теоретики моралі. Вони заперечують ту мораль, яка виводиться з веління бога, з інтересів буржуазії. «Ми відносимо цього, звичайно, говоримо, що в бога не віримо, і дуже добре знаємо, що від імені бога говорило духовенство, говорили поміщики, говорила буржуазія, щоб проводити свої експлуататорські інтереси», — пояснював комсомольцям В. І. Ленін.

ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ Великої Жовтневої соціалістичної революції все більше виникали і поширювались нові взаємовідносини між людьми, утверджу-

валась нова комуністична мораль. Ростки комуністичної моралі В. І. Ленін бачив у воєнному і трудовому героїзмі радянських людей, в стійкості і

ДУШЕЮ — ЗА КОЖНОГО, ДІЛОМ — ЗА КОЖНОГО

В. І. ЛЕНІН ПРО КОМУНІСТИЧНУ МОРАЛЬ

амінні переборювати великі труднощі в роки громадянської війни, в перших суботниках, в активності жінок-трудівниць.

Буржуазна мораль захищає експлуатацію людини людиною, приватну власність на засоби виробництва, зневажає права працюючої людини.

В багатьох працях В. І. Ленін на конкретних прикладах показується, що в капіталістичному суспільстві часто за красивими словами прикривається справжня суть буржуазної моралі —

жорстоке, нелюдське поводження з людьми, зневаження її людських гідностей.

Комуністична мораль підпорядкована інтересам класової

боротьби пролетаріату. В. І. Ленін підкреслював, що комуніст повинен вести боротьбу з дрібновласницькими звичками і психологією. Соціалізм породив комуністичну мораль.

Бути моральною людиною в лєнінському розумінні — означає віддавати всі сили, знання, всього себе, а якщо необхідно, то і життя справі боротьби за нове, комуністичне суспільство за його розвиток і зміцнення. «В основі комуністичної моральності лежить боротьба за зміцнення і завершення кому-

нізму. Ось у чому полягає і основа комуністичного виховання, освіти і навчання» (В. І. Ленін про народну освіту, К., 1958, стор. 329—330).

Враховуючи завдання побудови комуністичного суспільства, В. І. Ленін у своїх працях визначає основні риси комуністичної моралі: радянський патріотизм, пролетарський інтернаціоналізм, комуністичне ставлення до праці, свідому дисципліну, колективізм, гуманізм, комуністичну свідомість тощо.

Проблема виховання свідомої дисципліни одна із важливіших в галузі морального виховання. Нову соціалістичну дисципліну В. І. Ленін характеризував як дисципліну «самостійності і ініціативи в боротьбі». На виховання такої дисципліни у молоді і мусить бути направлена увага і зусилля нашої школи, вчителів. Не опікати, а надавати більше самостійності піонерським, комсомольським і учнівським організаціям в громадській, культурно-масовій, фізкультурно-спортивній роботі.

Колективізм — не лише моральна риса, але й принцип життя і діяльності радянських

ПИТАННЯ, яке обговорювалося на зборах комсомольського активу Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна, винесене своєчасно. Адже саме сьогоднішній день вирішує долю успіхів студентства в ленінському огляді академічних груп, що відбудеться в квітні наступного року. Ленінський огляд, запропонований студентами вузів Дніпропетровська, Львова і Харкова і схвалений Центральним Комітетом ЛКСМУ, має стати щорічною перевіркою і демонстрацією досягнень молоді, яка навчається у вищих і середніх спеціальних

ських уроки, теоретичні конференції. Досить сказати, що дві третини студентів здали склади з суспільних предметів на відмінно і добре. Одинадцять студентських робіт, з представлених на республіканський конкурс, відмічено нагородами. Випускники цього року, учасники хорошої капели і танцювального ансамблю, одержали посвідчення про закінчення факультету громадських професій з прапором керувати шкільним ансамблем.

Згуртувалися в роботі комсомольські групи, серед яких кращою визнано групу українського відділення філологічного факультету, де комсомол Світлана Коробко, Майбутніх філологів нагороджено вимпелом ЦК ЛКСМУ.

— Чи не занадто багато ми «працюємо» з паперами. За ними й людей не видно...

Валентина Кітарова, голова студентського профкома:

— Мало при оцінці групи зупиняли увагу лише на навчанні студента і поведінці його в стінах інституту. Завітайте до гуртожитку. І коли ви натрапите на розклад занять, прикріплений кнопкою до стінки полірованої шафи, на безладдя в кімнаті, тоді й зможете дати об'єктивну оцінку групі.

Секретар партійного комітету інституту Г. Т. Логвиненко:

— Мене дивують такі «зобов'язання», як «навчатись без дайок». Дивно. Студент бере зобов'язання робити те, що від нього вимагається. Незадовільні оцінки — брак в роботі. То хіба ж суть зобов'язань — працювати без браку? Багато студентів інституту мають по одній трійці, а могли б навчатись на відмінно і добре. Юнак чи дівчина з однією-двома четвірками потенційний відмінник. Допомогти їм піднятися на щабель вище — наше завдання і суть зобов'язань.

Виступи комсомольських активістів свідчать, що далеко не все зроблено комсомольською організацією інституту для того, щоб об'єктивно оцінювати, усеоб'єктивно підійти до ленінського огляду. Та немає підстав і для песимізму.

Комсомольська організація інституту має великий досвід роботи з студентською молоддю, на її рахунок багато хороших справ. Що ж до бажання побороти недоліки, допомогти якомога вищих показників у навчанні, науковій і громадській роботі — сумніви не може бути.

Б. КУМАНСЬКИЙ, м. Кіровоград.

«Давайте без формалізму!»

ЗІ ЗБОРІВ СТУДЕНТСЬКОГО КОМСОМОЛЬСЬКОГО АКТИВУ

учбових закладах республіки.

Це можна назвати маршем. Адже, як і перед будь-яким маршем, був старт. Можна назвати шляхом пізнання, тому що юнаки і дівчата вирушили в дорогу з метою дійти до фінішної прямої не тільки з багажем спеціальних знань, а й з глибоким усвідомленням марксистсько-ленінської теорії, всебічно розвинутими людьми, інтелігентами в повному розумінні слова.

Варто зупинитись на успіхах студентів педагогічного вузу міста. Значно зросла активність комсомольців, поглибилися знання марксистсько-ленінської теорії, збільшилась кількість учасників всеосвітніх і республіканських оглядів студентських робіт. На рахунок комсомольської організації багато хороших справ за програмою двох років «Комсомол сімейській школі», студентських будівельних загонів. Традицією стало шефство старшокласників над першокласниками, широкого розповсюдження набули Ленін-

Проте мова на зборах активу йшла, в основному, про інше. Йшлося про недоліки в комсомольській роботі груп і факультетів. І це не дивно, тому що студентська юна не може заспокоїтись на досягнутому, зупинитись. З властивим молоді запалом засуджувалися формалізм, байдужість, безпринципність. Наведемо лише кілька висловів.

Секретар комітету комсомолу Валерій Мішур:

— Багато зобов'язань формальних, неконкретних. Вони прийняті у вересні — жовтні, але хід їх виконання не контролюється, не створено навіть умов для їх виконання... Іноді створюється враження, що деякі комсомольські ватажки займаються чим завгодно, тільки не допомогою деканатів...

Сергій Дубінін, секретар комсомольського бюро факультету фізико-математичного:

ДІВЧИНА НА СТЕЖЦІ

ЛЯГЛА на дно моєї пам'яті згадка про зелененьку стежку. То мила і незбутня стежка мого дитинства. Може, її зараз і немає вже: або заросла квітком-травкою, або ліщинові зарості заповнили, або зорали її, чи, може, тепло веселих людських осель зігрівало.

Зелененька стежка мого дитинства! Куди ти кланялась, куди маняла мене, малого мрійника і природолюбця? Як би я хотів, аби ти й досі цвіла-процвітала, внаюючись у чарівну Білу долину (це в Хмельовому на Кіровоградщині)!. Ще страх як хотів би зустріти на ній босоніжку, дівчину-полюшечку з красивим і мелодичним ім'ям Леся!..

От я й тямлю тепер, чому не можу забути тієї стежки, чому вона в моєму серці довгі-довгі літа зеленіє, сміється травичкою до сонця, до неба, до людських очей...

Простував я в Білу долину, зачудований і зворушений навколишньою красою. Нараз з крайньої хати від лісу, перелітаючи перелітливо, поріжок, вигулькнуло дівчатко. Чорняве та засмагле, мов циганка, в куцо-голубенькому платтячку, босе, в розм'янутому волоссячку — сонячні блишки-стрибунці.

Вимчала в двору та сте-

жничкою-стежничкою прямістенько в Білу долину. Леда догляла її у високій слухай ліщині.

Постояли, підхемкалися...

— Куди ти? — нараз запитав.

— У шум, у гомін, — кивав на темніючу гушавину.

— А хто ти? — підступаво ближче.

— Леся, — сміються зубепята-росянки.

«Леся» — гарно, пісенько, лагідно та м'яко відгукнулося в моєму серці. Відтак ніби й стежка стала ще зеленішою, і сонце шпакішим, пасматішим, і весь синьо-золотий світ ніби попроторішав, і вся Біла долина погарішала.

Гай-гай, одлетіло, зникло чарівним майном дитинство, і моя стежка з дівчинкою

подаленіда-подаленіда, піростаючи сповню зеленістю, волохатістю і довірстю у пам'ять, а вчує ім'я не перестаєло бриніти, аж поки не залізає з горімом і легедарним — Леся Українка. Я напивався снаги й бентеги з буревійного, немисльового океану її поезії, а перед моїм внутрішнім зором щоразу палила образ чорнявої дівчинки-волохатки на стежці в Білій долині.

Спасибі, пам'ятає, що бережеш той образ. Усе найдорожче, найсвятіше, усе хвилююче і незабутне в усій моїй історії імення Леся — воно належало і босоніжці дівчаткові, і нашій славі й гордості, нашій невимрушній пісні й крицевій мужності — Леся Українці.

м. Кіровоград.

Заповнили Михайла Миценка кіровоградські степи. Зустрічі з людьми, з краєм, який він сходить босоніж (бо ж народився тут) народжують нові теми, літературні образи.

Відомий широкому колу юних читачів своїми цікавими книгами про нашого молодого сучасника наш земляк — письменник Михайло Миценко нині побував в редакції «Молодого комунара», розповів про новий свій твір «Пізнай самого себе».

Сьогодні ми друкуємо дві імпрізації нашого шановного гостя.

людей. Раніше говорили: «Кожен за себе, а бог за всіх». Ми говоримо: «Кожен за всіх, а всі за одного». Ліквідація приватної власності, що відокремлює людей, утвердження норм комуністичної моралі забезпечує гуманістичні взаємовідносини між людьми.

УЗАКЛЮЧНОМУ слові по доповіді про мир на II Всеросійському з'їзді Рад В. І. Ленін говорив про те, що держава сильна свідомістю мас, що вона сильна тоді, коли маси все знають, про все можуть міркувати й йти на все свідомо.

Ідейно-політичне виховання молоді і особливо моральне виховання тісно зв'язане з подоланням пережитків капіталізму і свідомості та поведінки молодих людей. В середовищі нової молоді через іноземні кінофільми, грампластинки, радіопередачі, твори абстрактного живопису іноді проникають елементи ворожої нам моралі. Ось чому в процесі навчання і виховання треба прищеплювати молоді нетерпимість і огиду до ворожої ідеології, виховувати нетерпимість до чужих впливів. Треба не просто обороня-

тися від проникнення їх в середовище радянської молоді, а наступати, рішуче виганяти всілякі прояви приватновласницької ідеології і моралі.

Радянська школа відповідає за те, щоб з її стін виходили не лише освічені люди, але й політично стійкі, ідейно переконані борці за справу комунізму.

Виховання комуністичної моралі здійснюється не через моральні нотації, чи солоденькі промови, а в процесі активного оволодіння знаннями, суспільно корисної трудової діяльності, через активну участь в будівництві комунізму.

В. І. Ленін роз'яснював, що виховання є тривала і важка справа, і що тут не можна обмежитись одним якимсь декретом, тут треба проявляти величезну терпіння та вміння. Зауваження В. І. Леніна про складність і тривалість процесу виховання мають безпосереднє відношення до шкільного виховання, до роботи вчителів, виховної справи громадських організацій.

Л. ШКОТ, старший викладач Кіровоградського педінституту.

ПОСТРІЛИ В СЕБЕ

З НАРОДНИХ УСТ

нувальниця красною письменства, завзята бучіністка, збирачка рідкісних видань... Я до певної міри теж трохи, сказати б, ваш колега: маю вдома, у Німеччині, приватне книгозбище на тисячі томів... Він замовк. Його погляд упав на портрет молоді жінки — інтелігентної, задушливої, з зачесаним назад волоссям...

— Хто це? Ваша донька?

— Ні.

— Пані, здається, хвилюється?

— Мені вісімдесят літ. Все трясеться, мені важко...

— То хто ж та жінка?

— Лариса Петрівна Косач. Мені пошастило її бачити, говорити з нею... Я їй допомогла знайти потрібну книжку...

— І через те зберігаєте її

портрет? То, певно, була якась особлива жінка?

— Так, особлива.

— Я студіював історію України, вивчав вашу мову, літературу, але не натрапив на це ім'я.

— Ви, певно, не уважно студіювали...

— О, я дуже уважно студіював!

— У цієї молоді жінки в це ім'я — Леся Українка.

— Леся Українка? Я щось чув... Він знову подивився на портрет. — Мені вона не подобається. Про що вона думає?

— Про долю людську, про свою батьківщину, про волю...

— О, який набір красивих слів! Вона комуністка?

— Вона померла до революції.

— Яку революцію ви маєте на увазі?

— Нашу.

— Хвалю за відвертість. Але вашої революції вже нема і по буде.

Стара бучіністка мовчала.

— Ви знаєте, що не буде?

Вона мовчала.

— Тобі позакладало? — раптом підхопився із стільця офіцер.

Вона й далі мовчала.

Німець вихопив із кобури пістолет...

— Будеш мовчати?

В хаті захрипів німець.

Ляснуло постріл — різкий і оглушливий. Ганна Несторівна якось ніби знехотя, спроволюла похилилася на стіл. Друга куля продирявила портрет.

Він пішов. Пішов у безвість, у безспавне небуття, живий мертв'як.

А мертві жили. І живуть у нашій свідомості, у нашому серці. І вічно житимуть.

м. Кіровоград.

На фото: ансамбль бандуристів республіканського телебачення.
Фотохроніка РТАУ.

СЬОМА СХОДИНКА — ВАСИЛЯ ЛИТВИНЕНКА

У Львові закінчився фінал першості республіки з фехтування. В цих відповідальних змаганнях взяв участь і представник Кіровоградщини Василь Литвиненко. Виборовиши третє призове місце в зональних поєдинках, він здобув право боротися за головний приз з найсильнішими спортсменами України. І ось Литвиненко повернувся до Кіровограда з втішною новиною — в турнірній таблиці він сьомий, Литвиненко включений до складу збірної республіки.

Головний командний приз завоювали кияни, на 4 очка відстали від них львівські фехтувальники, на третьому місці — одесити.

То справді дивовість: за кілька сажнів одна від одної на белебні вистромили із заспоришеної землі свої потемнілі цямрини дві криниці. Цямрини ті одного фасону, з одного дерева. Тільки ось в чім різниця: коло першої височить явір, над другою верба схилилась, іде затямте: з тієї, що явором затінена, води не нап'єтесь, бо цямрина наглухо забита дверцятами. Ото ж кваптесь до верби. Беріть з кілка дерева яне відроду планку та й опускайте в криницю. І пийте на здоров'я цілющу прохолоду ступу.

Просто таки дивовість, бо ніяк не збагнув того разу, як вперше все те побачив, кому це забаглося зайвий раз натруджувати руки. Вода ж нуртує з одного джерела, точніше з однієї підземної жили.

Та ще явір і верба. Чому, скажімо, не дві верби?

Отже — дивовість.

...Вона тутиться до його грудей та й радісно:

— Романцю, завтра й за дільницями знатимуть, що Москву нікому не оддали. Всі шістдесят три дільниці розклали, а вчорашню порцію Лівон в криниці тітам в цукерками роздав.

— Як роздав? — Роман з жахом одступає від Гафійки.

— Він же рудому поліцаєві все скаже, в одну дужку грають.

— Не скаже, бо бумагу для листівок я вкраща з його прилавка. А тоді знову покляла до купи...

Роман, трохи вгамувавшись, торкається своїми теплими долонями до її зарум'янілого лица:

— Дивись мені, щоб не дійшло до них, зидки мотаяться клубок. Та й себе можеш погубити.

Як розлучається, Гафійка тремлячо обгорнула його плечі, і аж од серця:

— Не хочу я більше йти від тебе.

Він:

— Тобі треба спочити після пішодової ходанини.

А тоді, трохи невпевнено, хоч і ніжно, сердечно:

— Ми будемо стояти завжди поряд одне коло одного...

Вона зачепила за собою хвіртку...

А перед своїм тупіт важких кобіт на прицілку хати.

І вже коло вікна:

— Не випорхне перепілочка.

Та й вдарив кулаком по рамах:

— Відкривай гостям.

Гафійка одразу впізнала голос рудого Сафона.

І через якусь хвилю — дві вже притаїлись на горішці. А в сімешні двері били кілком чи прикладом гвинтівки.

— Добре заснула, га-дюко.

— То лиш вдеє, що спить, — це голос старости.

Руки об'юшились кро-в'ю, поки вирвала кілька

Гафійка знала: Сафон рідної дитини не пожаліє, аби свою шкуру зберегти непередвєданою. А як змілюється зараз, то там, в районній управі, мось вирвуть, тільки б почути одне слово про те, хто посміє перекреслити повідомлення про взяття століці червоної. Ні, їм не на-здогнати її. Заспаються, не донесуть засмацьованих животів.

І раптом серце зіщулилось: на белебні вдарив копитами кінь. Сумніву нема — то поліцей Юхтим Сивак. Ще кілька кроків і вона стомлено притиснулася до цямрини степової криниці. Тієї самої, звідки носила воду минулого літа косарям та в'язальницям. Заіржав кінь. Не встиг Юхтим Сивак перевести погляд на конячої гриві до криниці, як там, біля цямрини, вже нікого не було...

Стояли четверо, заплювали самокрутки. П'яний Сафон химерно захихикав:

— Хотів я над нею потішитись. Та хай уже їй жаба цички дає. Туди їй і дорога...

Зачинили цямрини і по-далися до села...

А опівдні тут вже стояв він, її наречений, Роман. Він повинен був йти до Гафійкиної хати. Та й на похороні не мав права з'являтися. І оце схилився над цямриною, думає свою гітучу думу. І сіз вже нема на очах, і серце ніби притаїлось. Можна подумати, що закам'янів чоловік. Аж неароком поруч мізерний голос тітки Юс-тиши, сусідки, з явою Рома-нова мати ворува тримала по-тижню

— Ото кляпті. І Соломії, і тобі, Ромцю. А людям ніде буде й спрагу зігнати, бо звідси і до молотарки встачало водички, і скотину було чим напоїти. А тепериче... Тепер, поки не вилазеш все до дещи, не притулиш губи до відра. А хто її виле, що копанку, коли в селі залишилось три діди.

Роман все ще стоїть біля цямрини. Навіть не оглянувшись на тітку Юстину. Та коли вона, важко зітхнувши, сту-нула крок, щоб йти собі своєю дорогою до скрині за соломом, пробавив:

— Не поновляється так, буде чим людям спрагу змити. Але криниці ніхто не посміє вилити.

І того ж дня він забив наглухо дверцята цямрини. Та й посадив поруч молодого явора, ніби на сторожі біля криниці...

А коли з кожним днем все стиснувалось і стисну-

валось гудіння землі, коли не стало в сільській криниці рудого Сафона, над млином розкрилилось червоне полотно прапора, Роман повернувся знову до степової криниці з далекого урочища. Два дні поралися хлопці біля явора. І з'явилася там ще одна криниця. Попросив Роман діда Гордіана зробити міцну цямрину. Та так, щоб нічим не відрізнялась від тієї, яку він закрив на-завжди. І сільський тесляр постарався. Як тільки поклав нову цямрину над свіжо виритою ко-панкою, Роман знову посадив у степу дерево. Це вже була верба. Присипав її коріння теж коло нової криниці, покропив водою з неї...

І ось вони стоять під тихим небом — верба і явір. Вона схилена, ніби знесилена, але зелена, принадна молодим листям. А явір, дужий і гордий явір, простромив собою сонячні шати степового неба, ніби став на дорозі степовому вітро-ві, аби він не знівечив зеленої краси...

І він, Роман Ковальчук, павдлується суди.

Тільки, кажуть, що ліхто за двадцять п'ять літ не бачив тут його серед білого дня. Ото хіба що після об-жиком впізнали його хлопці-комбайнери, коли заїхали на-питься води до степового джерела. Роман тоді квапня-ся кудись поїдздісомуго, а як вгледів механізаторів, зупинився. Стояв і дивився, як люди бралися за відро з водою. І теплий усміх сплив тоді на його устах.

А приходять він суди зде-більшого на великі свята пе-ред ранком. Стоїть під гіл-лямі верби та явора й думає свою важку думу...

І родиться в його душі гнів, і теплий спомин, і спливає скорбота. А як над явором і вербою зай-мається прозорі і тихе світання, Романові стає легко й любо.

Тихо над степом. Давно не гуде земля, в якій він викопав криницю.

І її, Гафійчину, крини-ця недоторкана, приго-публена явором.

Михайло ШЕВЧУК.
село Грушка
Ульянівського району.

З БЛОКНОТА
ЖУРНАЛІСТА

сніпків. Та й обережно почала спускатись на зем-лю. Тільки б порівнятись з грушею, і вона б врятувалась, — її постать зли-лась би з тінною дерева. Та на тобі на біду:

— Он вона, Сафоне. Стріляй.

Вистрелив. Але свинце-вий згусток тільки зчсав-листя груші. А дівчина вже бігла долиною. На-решті й хата діда Миро-на, крайня в селі, а за нею — степ. Але де ж тут заховаєшся, коли озими-на й до колін не підня-лась?

Біжить Гафійка, огля-дається. А вони — за нею.

— Стій! Все одно зло-вимо!

Чи знаєте ви, що Донецьк, де діє близько 180 шахт, за-водів, фабрик, є разом з тим велетенським фруктовим гос-подарством? Тут, у великому індустріальному місті, — 84 тисячі садів, створених жи-телями. Це визначили облі-ковці, які провели нинішньої осені перепис плодоягідних насаджень. Вони встановили

також, що на міській тери-торії близько 800 гектарів садів та ягідників.

У кварталах нового райо-ну міста — донецьких Черьо-мушках — серед багатопо-верхових будинків плодono-сять яблуні, вишні, абрикo-си.

З обласним центром зма-гається шахтарська Горлів-

ка, де число фруктових садів перевищує 42 з половиною тисяч. І ось що показують розрахунки: на кожного жи-теля міста гірників припадає в середньому майже три фруктових дерева і по одню-му кущу винограду або ягід. За останнє десятиріччя пло-ща під цими посадками по-двоїлась.

(РТАУ).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
СЕРЕДА, 2 ГРУДНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 10.05 — Но-
вини. (М). 10.15 — Для дітей.
«Котик-мотик». (М). 10.20 — Ко-
льорове телебачення. Худож-
ній фільм «Вільний вітер»,
(М). 12.20 — «Кроки п'ятиріч-
ки». (М). 12.50 — Телевісті.
(К). 13.00 — Художній фільм
«Хлопець і дівчина». (Кіро-
воград). 16.20 — Новини. (М).
16.30 — Людвіг Ван Бетховен
«Сторінки життя». (М). 17.20 —
Телевісті. (К). 17.40 — 25 років
Міжнародній демократичній
федерації жінок. (М). 18.05 —
Кольорове телебачення. Мульт-
фільм. (М). 18.15 — Назустріч
XXIV з'їзду КПРС і XXIV
з'їзду КП України. «Науково-
технічний прогрес у сільському
господарстві». (К). 19.00 — Про-
грама «Час». (М). 19.30 —
Закрита пленуму Спілки ком-
позиторів СРСР. (М). 22.00 —
До Дня Конституції «Народо-
владдя». (Кіровоград). 22.30 —
Телефільм. (Кіровоград). 23.15 —
«Гості «Старту-70». (К). 23.45 —
Телевісті. (К).

ЧЕТВЕР, 3 ГРУДНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 10.05 — Но-
вини. (М). 10.15 — Для дітей.
«Жайворонок». Концерт. (Ка-
зань). 10.45 — «Кроки п'ятиріч-
ки». (М). 11.00 — Кольорове

телебачення. Телеспектакль
«Три версії». (М). 12.05 — Те-
левісті. (К). 12.15 — Художній
фільм «Вибух після опівночі»,
(Кіровоград). 16.10 — Новини.
(М). 16.20 — Народні майстри
прикладного мистецтва. (Ся-
зірочка». (Ташкент). 17.30 —
Лейпцигський університет мистецт-
в. (М). 18.00 — Телевісті. (К).
18.20 — Телефільм. (Кірово-
град). 18.35 — «Від з'їзду до
з'їзду». На вахті-знам'янській
енергетики. (Кіровоград). 20.30 —
Програма «Час». (М). 21.00 —
Кольорове телебачення.
Л. Толстой «Сім'ейна щастя»,
Телеспектакль. 22.15 — Новини
кіноекрану. (К). 23.25 —
Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.20 —
Концерт з творів Бетховена. У
виконанні майстрів мистецтв
України. (К). 19.10 — Дні
пропетровські — Індустрі-
альний. (Дніпропетровськ).
19.00 — «Він нам писав». (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1970 — 1971 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

спектрмонтери по освітлювальним і силовим мере-
жам і силовому електрообладнанню — строк навчання
2 роки;

арматурники-електрозварювальники — строк на-
вчання 2 роки;

столяр-тесляр — строк навчання 2 роки;

маляр-штукатур — строк навчання 2 роки;

муляр — строк навчання 1 рік;

тесляр — строк навчання 1 рік.

Училище приймає юнаків і дівчат віком з 15 років
і старше, які мають освіту 8—10 класів.

В період навчання учні знаходяться на повному
державному забезпеченні з предстваленням гурто-
житку.

Особи, які вступають до училища повинні мати:
паспорт (хто не має паспорта — свідоцтво про на-
родження), свідоцтво про освіту, довідку з місця
проживання, довідку про склад сім'ї, довідку про
стан здоров'я — форма № 286, чотири фотокартки
(3×4), характеристику зі школи.

Прийом документів до 1 січня 1971 року.

Після закінчення училища випускники направля-
ються на роботу на Одесько-Кишинівській залізниці,
користуються всіма пільгами робітників залізничного
транспорту: дворазовим безплатним квитком, один по
Одеській дорозі і другий по мережі залізниць СРСР,
вугільною карткою, гуртожитком і т. ін.

За довідками звертатися: м. Знам'янка, Кіровоград-
ської області, вул. Свердлова, 18. Професійно-технічне
училище № 3.

ДИРЕКЦІЯ.

Харківський інститут механізації і електрифікації сільського господарства

оголошує прийом студентів

на перший курс факультету заочного навчання
на спеціальності:

механізація сільського господарства;
електрифікація сільського господарства.

Заяви приймаються з 1 жовтня до 15 грудня 1970
року.

Вступні екзамени з 1 грудня по 31 січня 1971 року.
За довідками звертатися на адресу: м. Харків, 80,
Московський проспект, 45, ХІМЕСГ кімната 12.

РЕКТОРАТ.

МІСТО

80 ТИСЯЧ

САДІВ

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

БК 01492.

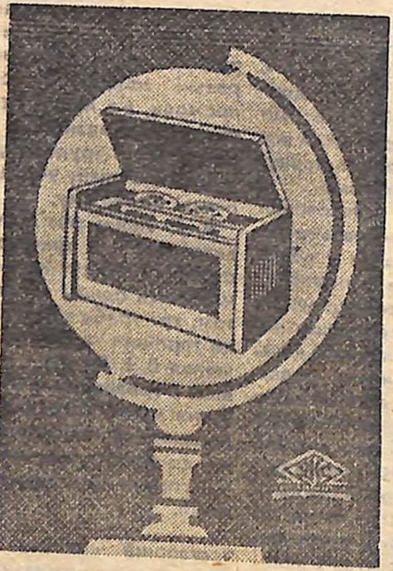
Індекс 61197.

«МОЛОДОЯ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.

Зам. № 5976.

Тираж 49 200.

ДРУЗІ!

Голоси улюбле-
них акторів, рід-
них і друзів, грам-
пластинки можна
зачисати і прослу-
хати власноруч
магнітофоном
«ДНІПРО».

Магнітофон
«Дніпро» відзна-
чається високою
якістю і чистотою
запису на плівку.
На ньому можна
залишувати запис
від мікрофона, ра-
діотрансляцій і по-
мережі або радіо-
приймача, а та-
кож переадресу-
вати грампластинок
до допомогою елек-
тромагнітного ре-
програва.

Магнітофон
«Дніпро» вам про-
понують магазини
культуарів спо-
живчої кооперації.

УКООПТОРГ.
РЕКЛАМА.